

Teated

Klasside pildistamine

Klasside pildistamine toimub kolmapäeval, 25. oktoobril '06 õpetajate toas oleva graafiku alusel (täidavad klassijuhatajad).

Kaasa naeratus ja selga korrektne rõivastus. Pildi hind 20 EEK.

Anneli Meisterson,
huvialajuht

Tänu

Avaldan tänu Primuse töödejuhatajatele Akslile ja Leole operatiivse abi eest ja meie tublidele abilistele ujujale kolimistöodel õpetaja Johannes Kajule ja 10D klassi poistele ning õpetaja Gabriel Sepale ja 10F klassi poistele!

Norma Helde,
ujuja juhataja

*Palju
õnne!*

Õpilaste sünnipäevad

Daile Kiil 10E	18.10.
Keidi Kiider 12E	18.10.
Uku-Rasmus Lind 10E	18.10.
Tauri Mikklepp 12A	19.10.
Arlin Kirr 12E	19.10.
Merili Turja 12C	19.10.
Jaanika Vatsfeldt 8B	19.10.
Kaidi Sink 11C	19.10.
Kaspar Oolup 2A	20.10.
Jargo Varik 6A	20.10.
Patric Lomp 1A	20.10.
Liis Lõhmus 10A	20.10.
Merily Niit 12C	20.10.
Tiit Põlluäär 11A	21.10.
Ivar Maimjärv 12E	21.10.
Steelia Suuster 1B	21.10.
Siim Nelis 9C	21.10.
Markus Mäemets 7B	22.10.
Kaspar Kaasik 1B	22.10.
Pilleriin Vessik 11A	22.10.
Marek Valge 6A	22.10.
Merit Lehtsalu 2A	22.10.
Helet Loodus 11F	22.10.
Regiina Dolgopolaja 10A	23.10.
Tarvo Tarvis 11B	23.10.

Töötajate sünnipäevad

Marje Tiitma	19.10
Terje Tarkin	22.10

Remonditööde kulgu
kajastatakse pikemas
uurimusartiklis.

Lk. 2

Juhtkonnas arutlusele
olnud teemadest kõ-
neleb Leelo Laus.

Lk. 4

**Seekordne vilistlaslu-
gu räägib ühe lennu**
kokkusaamistest.

Lk. 5

Segakoorid "Kreedo" ja "Ave" laagerdasid Valjalas

Istusime reedel, 29. oktoobril, kooliaia peale koos ühe meeldiva neiuga, nädalast väsinuna ootasime, mis meile reede õhtupoolik veel pakub. Oli suur eneseületamine nädala viimasel argipäeval peale tunde veel kooli jääda, aga lõppude lõpuks tasus see kõik ennast mitmekordselt ära.

Inimesed kogunesid, oli elevust ja saginat. Uued näod segakooris olid nii elevil nagu pisikesed põlvepikkused lapsed jõululaupäeval enne paki kättesaamist. Hetkega taipasime, et sellest tuleb midagi ilusat. Bussitais lauluhuvilisi noori asus siis Valjala poole teele – meie kooli segakoori "Ave" tublid laululapsed.

Kõigepealt sõideti bussijaama, et võtta sealt veel puuduolevad tegelased peale. Pisikese hilinemisega Valjalasse jõudnud, ootas ees juba sama hulk muusikainimesi "Kreedo" – Saaremaa Ühisgümnaasiumi segakoor. Nii mõnigi noor ütles kergendatult: "Oh, suutsin ära oodata."

Me viibisime Valjala Põhikoolis – tore armas pisike majake. Pärast kahekümne-minutilist tubade valimist ja väikest kehakinnitust asusime asja juurde – hakkasime laulma. Meid oli spetsiaalselt õpetama tulnud Hirvo Surva Tallinnast, ta leidis oma tihedas töögraafiku aega ka meile. Äratundmisrõõm oli vastastikune. Hakkas laulumaraton, mis kestis kahe päeva peale kokku 10 tundi. Veel esmaspäeval tuli tütarlaps Kadi minu juurde ja ütles rõõmus-

tades: "Mul on ikka hääli nii lahti!" See kõik oli tõesti nii hea.

Kui reede õhtuks oli laulmine ühele poole saanud, siis tehti algust "rebaste" ristimisega. Läbiti takistusrada, mis oli küll piinarikas, aga meelde jäi. Lõpetuseks pani ilusa punkti "rebaste" laulmine. Kõik olid andekad ja tublid. Kes olid laagris, teavad, kui tore see oli.

Valisime koorile ka uued asjamehed. Üksmeelselt valisime koorile presidendi – Mikk Aeg, kes on juba oma olekult selline mees, et teda lihtsalt peab kuulama. Sopraani häälevanemaks sai siiras ja heasüdamlik Kadi. Aldi vanemaks sai uustulnuk Triin, kes köitis kõiki oma särtsaka loomuga. Tenori vanemaks sai Sander Maripuu, kes siis veel, kui mitte tema. Ja bassi häälerühma vanemaks sai Kusti – nii bass, kui üldse olla saab.

Kõik väga andekad ametiväerilised inimesed!

Õusel oli kosta igast toast muusikast: kes laulis, kes piinas pille. Muusika oli ka unes kaasas. Järgmisel hommikul jätkus laulmine sama innuga. Laupäeva ennelõunal sõideti koju ja laager oligi läbi, aga ega see viimaks jää!

Järelkajana tulid ainult positiivsed arvamused. Dea: "Hästi tore oli, Hirvo Surva on ikka üle kõige!" Kusti: "Väga meeldis, aga vaba aega oli vähe." Preedik: "Tore oli Hirvot jälle näha, vanad se mud ikkagi."

See nädalavahetus pani inimestel silmad särama ja laulujupikest ümismise. Igati hea kogemus.

Ootame huviga järgmist laagrit!

Laura-Liisa Perova,
11C klass

Kas ja kuidas segab kooli ajal ehitustööde tegemine kooli elu?

Kuressaare Gümnaasiumi renoveerimine sai alguse juba 2005. aastal. Täpsemalt 2005. aasta suve alguses. Suve ning sügisega jõuti valmis ehitada 1. korruse, teise korruse osa õpperuume, uue väljanägemise said ka kooli aula ja raamatukogu. Ka siis toimusid ehitustööd kooli ajal, kuid need ei olnud nii ulatuslikud ega põhjustanud lärmi ning lubasid õppeaastaga korralikult alustada.

Sel aastal võeti tööd ette palju laiaulatuslikumalt. Töökoormus oli ja on endiselt väga suur: valmis tuleb ehitada kooli fassaad, kolmanda ja neljanda korruse koridori; paljudest klassiruumidest puudub ikka veel vesi ja elekter, kooli tülles ei olnud neis isegi mööblit; lõpetamist ootavad ka riietusruumid ja võimla ning ujularuumid. Suureks plaaniks on valmis ehitada kooli kaunistav talveaed. Kõige sellega kaasnevad aga tohutu lärm ja mustus ning ummikud, mis teevad koolis ringiliikumise väga raskeks ja aeganõudvaks. Sellest tulevalt hakkasimegi uurima, mida arvavad asjast õpilased, õpetajad ja ülejäänud koolipersonal.

Miks oli vaja alustada re- mondi ja ulatuslike ehitus- töödega?

Sellele ning teistele ehitust puudutavatele küsimustele vastas meelsasti kooli õpelajuhataja Maidu Varik.

Meie kool on tüüpiline koolimaja paljude korruste, väikeste ruumide ja sellest tingitud ruumipuudusega. Üheks põhjuseks oligi see, et taheti välja saada kitsast karbist, mida meie koolimaja tihipeale meenutab. Sellepärast töötati üsna põhjalikult kooli fassaadi juures ja tehti juurdehitisi. Selline planeering teeb kooli avaramaks ja ka ruumi on rohkem.

Hädavajalikku ümberehitamist vajab kooli ventilatsioonisüsteem. See on aga väga mahukas ja aeganõudev

Vahetevahel avaneb aknast lausa selline vaade! Foto: Gert Lutter

töö, mis omakorda tõi kaasa enamuse ruumide lõhkumise ja jälle ülesehitamise ning ka ümberehitamise.

Muidugi ei olnud hädavajalikkus ja praktilisus ainukesed argumendid. Tähtis punkt oli ka kooli võimalikult õppimis- ja õpilasesõbralikuks muutmine. Sinna alla läheb osaliselt ka eelpool mainitud ruumipuudus. Samuti hõlmab see kooli võimalikult kaasaegseks ja ilusaks muutmist. Kes ei tahaks siis sellises koolis käia. Sama otstarvet teenib ka praegu valmiv talveaed. Maidu Variku sõnade järgi peaks just talveaiast tulema koht, kus õpilased saaksid meeldivalt aega veeta ega peaks pead-jalad koos istuma ning saaks samal ajal kaunist ümbrust nautida. Muidugi muudab talveaed kogu kooli väljanägemise märksa kaunimaks.

Maidu Varik ei eitanud ka seda, et kogu asi oli ka rahas. Õigemini selle olemasolus. Niisiis otsustati kooli muuta ja parandada niipalju, kui selleks raha on ja paistab, et raha on palju.

Kas kooli juhtkond oli teadlik sellest, et kogu üritus nii pikaks venib?

Nagu juba eelpool välja toodud sai, algas tegelik remont juba 2005. aastal, kuid

enamjagu töid jõuti lõpetada oktoobrikuu jooksul. Sel aastal läheb asjaga aga märksa kauem.

Maidu Variku sõnade järgi oldi muidugi teadlikud sellest, et ehitamine võtab aega. Juba enne määrati kindlaks, et see osa koolimajast, kus asuvad ujularuumid ja võimla, saab märksa hiljem valmis kui ülejäänud koolimaja. Õppekorpuse valmisaamise tähtajaks oli aga 1. september. Põhjus, miks klassid ning koridoriid lõplikult valmis ei olnud, oli see, et ehitusfirma ei jõudnud objektiivsetel põhjustel lepingus märgitud tähtajaks töodega valmis. Lepingu tähtaja edasilükkumine ei ole aga kuidagi kooli süü ning sellega tuli lihtsalt leppida. Samuti ei saa nii laiaulatusliku projekti juures kõike täpselt joone järgi ajada. Asjaga on seotud väga paljud inimesed ning ikka on keegi, kes plaanist kinni ei hoia või teatud asjaolude sunnil seda teha ei saa.

Kas ja kuidas segasid ehitustööd õpetajate ettevalmistusi kooliks?

Sellele küsimusele aitas meil vastust leida ajalooõpetaja Vilma Kuiger. Kogenud ajalooõpetajal on asjad alati laitmatult ja kindla joone järgi ette valmistatud. Niisiis tahtsimegi küsida just tema arva-

must.

Esmalt võtsime üles teema, kuidas ta sai koostatud ainekaardid ning ette valmistada tunnid, sest õpetajate kooliaasta algas juba 23. augustil-siis kui koolil ei olnud kooli nägu veel õieti olagi. Õpetaja Kuigeri sõnul see temale probleemiks ei olnud, sest ainekaardid koostas ta kodus arvuti taga ning ka tunnid valmistas ta ette kodus ega pidanud selleks koolis väga palju aega veetmaga. Konkreetset õppetööks ettevalmistumist remont tema arvates ei seganud.

Natukene teine lugu oli aga kohapeal tundide pidamise ja ettevalmistatu õpetamisega, sest tema klassis ei olnud mööblit ega õppevahendeidki. Need kõik seisid kokkukuhjatuna kooli võimlas ning osaliselt ka raamatukogus. Kuna just meie klassil oli esimeseks tunniks ajalugu, siis esimene ajalootund seisneski klassi mööbliga sisustamises. Tõime klassi lauad, toolid ja mõned väiksemadapid. Ülejäänud mööbel, nt suuremadapid olid uued tellitud ning ootasid alles mööblipoest kohaletoimetamist. Õppevahendid, nagu näiteks kaardid ja ajalooõpikud, mida õpetaja Kuiger tihti tunnis kasutab, tuli üles otsida raamatukogust. Need asjad said korralikult

paika umbes esimese nädala lõpuks ja siis võis koolitöö hoogsalt alata.

Osa asju pole tegelikult praegusekski täiesti paigas, nagu olema peaks. Õpetaja Kuiger pidi tänu koolis tehtud väikestele muudatustele kolima üle teise klassiruumi. See ei häirivat teda põrmugi, kuid uus mööbel, mis ka lõpuks kohale jõudis, ei ole päris selline, nagu ta oli lootnud. Osa kappe on liiga väikesed ning ei mahuta kõiki asju ning mõned mööbliesemed on siamaani tulemata, mistõttu vedelevad mõned õppevahendid kastides õpetajalaua kõrval. Tunni läbiviimist see aga sugugi ei sega.

Niisiis võib Vilma Kuigeri jutu põhjal öelda, et ettevalmistused läksid sujuvalt, ettevalmistustele järgnenud aga natukene konarlikumalt ning nõudis veidikene kannatust. Õnneks loksusid asjad üsna kiirelt paika ning julgeme arvata, et esialgne ehmatuse kooli ja klasse nähes jäigi vaid väikeseks ehmatuseks.

Mööbel ning õppetööks vajalik puudus väga paljudest klassiruumidest, kuid nagu sai korda õpetaja Kuigeri klass, said sisustatud ka ülejäänud klassiruumid. Seoses sellega, et mööbli kohaletoimetamine võttis oodatust veidike kauem aega, kulges klasside mööbli sisustamine erineva kiirusega. Esimese kahe nädala jooksul said asjad aga lahendatud ning mööbli-probleem on nüüdseks ammu seljataha jäetud.

Lärm-probleem või mitte?

Suurimaks segavaks faktoriks oli meie arvates lärm, mis puurimise, lõhkumise, lihvimise jms ehitustöödega kaasneb. Eriti palju oli seda esimese kahe nädala jooksul. Küsisime mitmete õpilaste arvamust. Selgus, et lärm on tõesti segavaks faktoriks, mis keskendumist häirib ja õpetaja juttu vahetevahel segab. Se-

da kinnitasid kõik küsitletud, nagu arvata oli, kuid samas öeldi ka, et sellega on juba ära harjutud ja et tegelikult ei ole lärmi nii palju, et see õppimise täiesti võimatuks muudab. Tuli ka kommentaare: "Ongi hea, et ei kuule, mis õps tahvli ees jahvatab." Vaevalt seda muidugi väga tõsiselt mõeldi, pigem taheti edasi anda mõtet, et tegelikult polegi lärm väga võimatu ja talumatu asi.

Eelmised mõtted on peaaegu alikult pärit kaheteistkümnendikelt, kellel sel aastal eriti pingutada tuleb. Et asjast siiski paremat ülevaadet saada, otsustasime pöörduda ka kümnendike poole. Asja arutasime natuke pikemalt 10 F klassi õpilase Gerdiga. Võtsime meelega küsitluseks inimese, kes ei ole varem meie koolis käinud ja kellel suure kooliga harjumine alles aega võtab. Temalt küsisime samuti, kas lärm on tema meelest probleemiks. Temale isiklikult see probleemiks ei olevat ning tema õppimist ei sega. Sellise vastuse võis tingida ka see, et Gerdi sõnul on ta sellises situatsioonis juba varem olnud. Nimelt tuli ta Kuressaare Gümnaasiumisse Salme põhikoolist, kus samuti hiljuti ehitustööd käisid. Tema sõnul häiris ehitamine seal rohkem õppimist kui siin, sest seal jäeti müra pärast ära kontrolltööd ja vahest isegi mõned tunnid. Siin selliseid asju aga ette ei ole tulnud ega arvata-vasti tule ka, sest lärm on viimasel ajal vaiksemaks ja harvemaks jäänud. Gerdiga olid lärmi osas enamjaolt nõus ka tema klassikaaslased, kelle arvamust veel küsisime.

Ehitustegevusest tingitud ummikud- suurim probleem.

Lärmist tõsisemaks probleemiks kujunesid hoopis ummikud, mis tekkisid tänu sellele, et terve kooli peale oli vaid üks läbikäik, kust alla ja üles sai. Kaks koridori, mis korru-

seid ühendas, olid ehitustööde tarvis kinni pandud. Kuna õpilasi on koolis üle 1200 ning enamus neist peavad ühest tunnist teise minekuks ka ühelt korruselt teisele suunduma, tekkisid tõeliselt suured ummikud ja järjekorrad. Rahvamassi suurendasid ka õpetajad ning ehitustöölised, kellel samuti on õigus õpilastega koos koolimajas liigelda. Inimeste vastu seina litsumine, haigetsaamine ja isegi trepist allakukkumine muutusid täiesti igapäevasteks sündmusteks.

Ummikuid pidas suureks probleemiks ka meie intervjueeritav Gert. Kui lärmi ta probleemiks ei pidanud, siis ummikud häirisid teda tõesti. Vahetevahel oli vaja väga kiiresti ühest paigast teise liikuda ning selline "toppamine" ajas teda tõsiselt närvi.

Sellega, et ummikud on tõesti probleemiks ja väga häirivad, oli nõus ka õpetaja Vilma Kuiger. Ta koguni jutustas meile loo ühest agarast õpilasest, kes võttis kella pealt aega kui kaua sööklast tulles teisele korrusele minek aega võtab, kui rahvamass kõige suurem on. Too õpilane oli ajaks saanud umbes 7 minutit. Julgeme arvata, et alati kindlasti nii kaua ei lähe, kuid ka üks kord on liialt palju.

Nüüdseks on üks korru-seid ühendav koridor avatud ning ummikute probleem sellega seoses ka peaaegu kadunud.

Kahe eelmise teema kokkuvõtteks tahaksime öelda, et kooliskäimine terve eelmise kuu jooksul oli nii meie kui ka enamuse õpilaste arvates katsumuseks küll. Seda kinnitas ka Maidu Varik, kes ütles, et ka tema käest on käidud mitmeid kordi küsimas, millal ehitustega lõpule jõutakse. Otseselt kurtnud või kaevanud situatsiooni üle keegi aga pole. Lisaks sellele kinnitasid kõik küsitletud kui ühest suust, et uue ja parema

kooli nimel on nad nõus kõik ära kannatama. Ja ega midagi muud teha saagi.

Muud probleemid

Lisaks kahele eelmisele ja arvatavasti ka suurimatele ebamugavustele on meile silma jäänud veel mõned väikesemad probleemid.

Esiteks tekitab ehitamine tohutult mustust ja tolmu ning mitte ainult seal, kus hetkel ehitatakse, vaid ka mujal, sest õpilased kannavad need jalanõudega kõikjale laiali. See omakorda tekitab tohutult tööd juurde koristajatele, kes igal vahetunnil harja ja kühvliga mööda koridore mustust taga ajavad.

Samuti on probleemiks elektri ja vee puudumine klassidest. Enamikes klassides on need praeguseks olemas, kuid siiski on mõni klassiruum, mis peab ilma hakkama saama.

Kokkuvõtteks ütlesime, et iga algus on raske ja nõuab pingutust ja eks uus kool olegi omamoodi algus. See, mis nüüdseks valmis on saanud, on jätnud kõigile väga hea mulje ning pannud tunnistama, et asi oli pingutust väärt. Ka valmimisjärgus ruumid töötavad tulla sama muljet avaldavad ning nagu juba varemgi mainitud, on nii õpilased kui ka õpetajad uue ja parema kooli nimel kõik välja kannatama. Väikesi probleeme ja ebamugavusi tuleb kindlasti ette ka edaspidi, kuid nüüdseks oleme asjaga harjunud ja karastunud.

Edu meie uuele, moodsale ja õpilasesõbralikule koolile.

Sandra Räim ja Deily Reinart,
12E klass

Meediasuuna kursusetöö

Kuressaare Gümnaasiumis on humanitaarsuunas antud juba aastaid meediakoolitust, mille sisuks on õpilase võimete proovilepanek erinevates meediatekstides. Kaks aastat tagasi sai alguse koostööprojekt Raa-

dio Kadiga, nimelt on KG meediaõpilastel võimalus iga kuu viimasel kolmapäeval lasta eetrisse oma noortesaade "Rendevouz" (pr. kohtumine).

Täna-sest lisandub veelgi uuem ja põnevam väljakut-

se - meediaõpilased on kursuse jooksul kirjutanud olemuslugusid ja artikleid, millega on aasta jooksul Meie KG veergudel võimalik tutvuda ka laiemal lugejaskonnal.

Esimene artikkel sellest sar-

jast uurib koolimaja suurenemise lõppvaatust ja selle mõju õpetajate-õpilaste igapäevatoimetamisele. Mõnusat lugemist.

Merle Rekaya,
meediakursuse õpetaja

Juhtkonna infotund

16.oktoobri hommik, kell on 10.00. Olgu ilm või poliitiline olukord milline tahes, igal esmaspäeval toimub Osilia ringauditooriumis juhtkonna infotund, kus räägitakse olukorrast riigis ning Kuressaare Gümnaasium.

Kordamööda antakse osalejatele sõna, silmside on olemas ja kõigil midagi olulist öelda.

Maie Meius – möödunud nädal oli pühendatud täiskasvanud õppijale. Suu sai magusaks Euroliidu logoga lutsukommidega TÖN. Kadi raadio küsimustele olid auhinnaks Osilia koolitused. 5 inimest osutusid võitjateks. Nii laieneb õppijate ring. Unistused ei ole veel täitunud – kraanist vett ei tule ja treppidest käia ei saa. Kui vaid oleksid tiivad... Arenemisruumi on.

Anu Saabas – sel nädalal

arutatakse metoodikanõukogus õpilaste tunnustamist ja laimist, Ameerika päeva korraldamist. Reedel on külas Tartumaa koolidirektorid, meil on, mida näidata.

Norma Helde – ametlik direktori asetäitja neljapäeval ja reedel. Lipsu ei olnud aega ette siduda, päevad möödusid tööriietes kappe tassides. Kapid olid paraku suuremad kui ukseauk. 10 korda mõõda, 1 kord lõika, see vanasõna oli oli kahjuks meelest läinud. Aitäh ehitajatele, kes appi tulid ja kapid osadeks keevitasid. Samuti tahaks tänada 10f ja 10d poisse jõulise abi eest. Sel nädalal hakatakse basseini vett sisse laskma, paraku tuleb seda teha õhtuti ja öötundidel, sest muidu on terve maja veeta. Hurraa – kuiva trenni aeg on lõppenud.

Tiiu Smidt – söökla tegeleb puhtuse ja korraga, selles

osas on veel pisikesi puudujääke. Samuti tuleks kuidagi hajutada söögiaegu. 12.00 – 12.30 on kõige tihedam aeg ja käib füüsiliselt üle jõu.

Urve Aedma tegeles õppekirjanduse ettetellimisega, õppevahendite jaoks eraldatud summad ei ole tõusnud. Töövihikuid hakkab põhikooli osas rahastama riik.

Pilvi Karu – ruumiprobleem kehalises kasvatuses kummitab endiselt. Suurt leevendust ei paku ka võimlemisklass, sest tüdrukute grupid on suured ja terve klass korraga sinna ei mahu. Sel aastal ei ole spordihooone kasutamiseks raha eraldatud.

Renate Pihl käis Euroopa Liidu struktuurifondi infopäeval. Anneli ja Inge on 20 õpilasega Rügenil B 7 noortelaagris. Koolitopile Leisi lähevad 10 õpilast ja õpetaja Kaarin Peet.

Arvi Tanila – 1.septembrist alates lubas Installatsiooni Kompanii, et 42. nädalal (s.o praegu) tehakse majas kõik võrgud korda, tellitud on 30 terminali, seega töökohtade arv õppekorpus peaks tulema 50 ringis. Siiski jääb see esialgu helesiniseks unistuseks, sest lubada on ju kerge, aga täita võrratult raskem. Paremaks peaks muutuma ka internetiühendus, sest mis kallim, see ka kaunim.

Soovime kooliperele tegusat nädalat, sest õppeperioodi lõpp läheneb kohutava kiirusega. Päästke veel, mis päästa annab!

Leelo Laus,
toimetaja

Suur Teatriõhtu 2006

Meeldetuletus! Osavõttu registreerimise viimane tähtaeg on 27. oktoober! Kes unustab, ei saa kahjuks osaleda!

Registreerimiseks saatke palun kiri e-maili aadressil marit@oesel.edu.ee märksõnaga Suur Teatriõhtu 2006. Kirjas peab olema: etenduse pealkiri ja märge, mille ainetel on lavatükk

valminud. Osatäitjate nimed ja nende rollinimed, instseneeringu lavastaja ning tingimata klassinumber.

07. novembriks tuleb emakeele vaheruumi 302 tuua ka truppide kavalehed – 12 eksemplari. Loe lisaks 20.septembri Meie KG-st!

Marit Tarkin,
korraldaja

10C - ilu ja tervise radadel...

2.oktoobril külastasid 10C klassi noormehed Karmeni tervisesalongi. Saime sooja vastuvõtu salongi omaniku Kersti Peetersi poolt, kes järgneva 45 minuti jooksul tutvustas meile, kuidas oma jalgade eest tuleb hoolitseda. Saime teada, et inimese jalad käivad elu jooksul keskmiselt maha üle 160 000km. Jalad on higistav kehaosa ning jalataldadel puudub rasva varustatus, seega ongi jalgade eest hoolitsemine väga tähtis. Neid tuleb hoolikalt pesta ja kuivatada, sest see vähendab ohtu üles korjata mõnda ebameeldivat seenhaigust. Samuti on tähtis, et kasutusel oleksid õiged jalanõud. Selleks soovitati meil jalanõusid soetada alati peale lõunat, vastasel juhul saavad ostetavad jalanõud natuke liiga väikesed. Lõpus anti meile katsetamiseks veel erinevaid Saksa firma Gehwol kreemide testerpakendeid. Lahkudes

sai igaüks meist ühe suure ja magusa õuna, et kodutee mööduks lõbusamalt.

Nädal hiljem, 9. oktoobril, kordasime Karmeni külastust tüdrukutega. Kosmeetik rääkis meile paljust huvitavast: milliseid tooteid eelistada, mida maha kanda; kaua midagi kasutada; kuidas nägu hooldada jne. Samuti tõi näiteid headest tootesarjadest ning jagas näpunäiteid koduseks näohoolduseks. Endi seast valisime katsejānese, kes samal ajal sai mõnusa ning lõdvestava näopuhastuse ning näomassaažigi. „Ei noh, mul oli ju väga mõnus,“ ütleb katsejānes Liisi, väljendama oma rolli rahulolu.

Oleme väga tänulikud oma klassijuhatajale Ellen Kasele, kes tervisesalongi külastuse ettepaneku meile tegi ning ootame temalt veelgi toredaid ettepanekuid.

Silver-Mikk Raik ja Ketri Leis
10c klass

Täna, 20 aastat tagasi, koht muutmata

Päike särab taevas ja kohtumisirõõm meie hinges.

On juuni 2006. Kaksikümend aastat tagasi samal ajal kogunes A. Mui nime-lise Kingissepa 2. Keskkoo-li 8.lend oma lõpuaktusele. Olime noored, targad ja tegijad ning mis salata, hetkel oleme veel targemad, tegijamad ja siiralt.... oleme sama noored nii ihult kui hingelt, aga kindlasti rikkamad tuhandete kogemuste võrra.

1986 tulime aktusele, et minna igäiks oma teed, aga südame sunnil oleme siiski iga viie aasta tagant kokku saanud ning seekord kogunesime, et õnnitleda meie kallist klassijuhatajat Taimi Aru tema 65. juubeli puhul. Siiras rõõm on alati kohtuda.

Meie klassi poolt istutatud kuusk koolimaja ees on meiega sarnaselt elujuline ja igihaljas.

Juubelišampus joodud ja sünnipäevatorit söödud, suundusime Muhusse, meie seekordsesse peopaika. Kokkutulekukutsel oli stiilimärge „kaheksakümnen-dad“- transpordi osas võitis maksimumpunktid Mär-t, kes saabus tuttuue Ziguliga otse Moskvast.

Meil on traditsioon, kus igakordsel kohtumisel räägime, mida vahepealsete aastatega on korda saadetud, mis on suurimad saavutused, erksamad emotsioonid, ilusamad unistused....

Meie pered, meie lapsed, kodu, omandatud haridused, karjääriredel, kellel karjäärilift, harrastatavad hobid. Kuna kõik meist ikkagi ei kuulu sarja „Suuri sõna-meistreid“, siis pehmendasime keelepaelu vana hea mälestustekokteiliga- Vana Tallinn šampusega oli kohustuslik jook.

Enamus meist on jäänud saarlasteks: Annely on Kuressaare Põhikoolis kehali-se kasvatus õpetaja ja aeroobikatreener- hobi ja töö

Foto: erakogu

käsikäes, Saaremaa Laeva-kompaniis on meie klassist kõige kõrgem kontsentratsioon: Anu juhib müügipoliitikat ja Läti suuna arengut, Einar finantse, Tiina tõmbas käima Sillamäe-Kotka liini. Ruth, Eve, Thea, Jana, Signe ja Ave on tegevad kaubandussektoris, Maire iluteeninduses. Aasar ja Aivar on teiselt aktiivsed välismaal, Riina ja Vallen tagavad, et saaksime sõita lähedate välismaa-autodega. Meelis on aidanud kaasa raamatu „Õpi lendama“ väljaandmisele ja juhib lennujuhtimiskeskuses lennuliiklust, kelle käsklustele allub hobikorras lendav Maret. Mehis on üks profimaid ajakirjanikke Saaremaal, Mär-t on tegelenud kala, kommi ja kinnisvaraga, kuid viimastel aastatel peamiselt kinnisvaraarendusega tegelema jäänud. Kinnisvarasektoris on aktiivsed ka Reedik, Eva ja Andres. Kuressaare linnavalitsuse tööd koordineerib Liana. Angela tagab, et kiirabiteenus jõuaks meieni viivitamatult. Kajar ja Kaupo juhivad autot jne. jne.

Meie hulgas ei ole min-geid ekstremiste, täiesti tavaline on, et keegi tuiskab

lumelaul alla „mustast“ mäest või sõidab slaalomit, vähemalt paar korda nädalas läbivad mõned meist talvel kümneid kilomeetreid murdmaasuusarajal. Kellel on igasuveõhtune rulluisuhullustus, kes kimab rattaga, kes on aeroobikaprofid, kes valdab vabalt tennisereketit. Mitu tüdrukut võitsid võrkpallititleid kogu kooliaja vältel ja jätkavad sama edukalt tänaseni. Meie hulgas on purjetamisfanaatikuid, on inimesi, kes armastavad veelauasõitu ja surfamist, on neid, kellel hinge taga langevarjuhüpped ja taskus piloodipaberid. Kes armastab kihutada kaatriga, kes snorgeldada või sukeldudes kuuetonnisse vaalhai või mantaraiga tõtt vaadata. Maailm on võimalustest võrratu. Meie oleme osanud maailma endi kasuks pöörelema panna.

Pärast personaalseid sõnavõtte viis Anu läbi kooliaegsete toimumiste kohta viktoriini: Kes löödi naeltega seelikutpidi radiaatori külge kinni, miks? Kes pani füüsikaõpetaja ridiküli pilapoe „nalja“? Kes pandi kooli fotolaborisse terveks päevaks luku taha? Kes kehastas

kooliteatri etenduses vaala? Miks kirjutasid tüdrukud seletuskirju? Kes olid sunnitud septembris esimeses kehalise kasvatus tunnis astuma rivi ette, tunnistamaks, et käisid suvel Mändjala baaris lustimas? Mida vastas õpetaja Maidu Varik õpilase küsimusele: „Millal saabub kommunism?“ Õigeks vastuseks loeti „Homme hommikul pool seitse.“

Auhinnad viktoriini võitjatele on hinnalised: reis Ventspils, pastakad, kustummid, jalgsimatk Muhust Kuressaarde.

Vallen haarab kitarri, rahvas laulab, puhvetist tuuakse „limpsi“ üha juurde. Samal ajal on võrkpalliplats täis tihedat rebimist, ikka võidu pärast.

Transistor keeratakse põhja. Õhk on täis rõõmsaid emotsioone, tuhandeid mälestusi, suveõiseid putukaid ja 80- ndate diskot. Tants käib hommikuni nagu tavaliselt, nagu 20 aastat tagasi. Päikesetõus ei väsita tant-sutuju. Öörahu siiski saabub. Kellele hiljem, kellele veel hiljem. Hommik algab hommikukohvi ja lõbusa aasimisega, palav päikesepais-te meelitab külmikust välja

Teated

Olen rõõmus, lontiskõrvaline 1-kuune kraan*ü*i tõugu koeraplika. Kannan ilusat musta kasukat, kõrvade taga on mul valged laigud. Ka sabaots ja käpad on valged. Kuu aja pärast võin sulle külla tulla, praegu pean koos õdede-vendadega veel kasvama ja hoolega piima jooma. Minu kontakt-telefon: 53947618.

**Kateriin,
11A klass**

Kõik tüdrukutest jalkahuvi- listid!

Koostöös Sirje Metskülli-ga paneme kokku KG Tüdrukute Jalgpallimeeskonna. Kõigil huvilistel vanuses 13-18. a. palume koguneda 20. oktoobril kell 14.00 õpetajatetoa ukse ette teisele korrusele. Teid rõõmuga ootama jäädes,

**Ingrid Heinala ja
Sirje Metsküll**

Teatriõppe laager

Didasko Kultuurikooli teatristuudio korraldab õppelaageri 30. okt. - 01. nov. 2006. Oodatud on IV - IX klasside õpilased üle terve Saaremaa. **Tule ja sisusta põnevalt oma koolivaheajaga!**

Täpsem info ja registreerimine: asume aadressil Komandandi 6 (sissepääs Kiriku tänavalt), tel 56 607 548, 45 33 774 e-mail: ellen@didasko.ee.

**Info edastas,
Anneli Meisterson**

Täna, 20 aastat tagasi, koht muutmata (algus lk 5)

õlled- täiesti tavaline kuum suvepäev koos klassikaaslastega.

Õpilastena oli meid klassis 36.

Klassikokkutulekul oli kohal 24.

Põhjusteta puudujatena sai märgitud 10, kuigi, mida pidada põhjuse definitsiooniks - aga korrapidaja tegi vist kah poppi.

Tänaseks tunnistame endil teadaolevaid lapsi kokku 51, kellest päris mitu käivad meie koolis. Kõige noorem neist on hetkel paarinädalane ja kõige vanem kahekümneaastane.

Meie klassikaaslaskond, meie meeskond oli ja on jätkuvalt lahe, seega otsustasime, et hakkame kokku saama iga kahe aasta tagant ja mitte üheks õhtuks, vaid

terveks nädalavahetuseks. Meie ühine lugu ei ole ununen mälestus, vaid igal kokkusaamisel täienev emotsioonidejada.

Tehke teiegi, tänased meie kooli õpilased, endale sama servast-servani (ehk üleääre) meenutamist väärt kooliaeg.

Tänades ja kõike parimat soovides ka meie endistele õpetajatele!

**1986.a. X I B nimel,
Maret Allik**

Klassijuhataja Taimi Aru meenutab:

Selles klassis olid väga hakkajad, arukad, aktiivsed ja ühtehoidvad õpilased. Kooliajal oli nendega ka mu-

resid. Nii mõnigi õpetaja pidi tunnistama, et selle klassiga on võimatu hakkama saada. Kõik olid ju isiksused - alati valmis õppima, kuid mitte alati ei meeldinud neile, et neid õpetatakse. Kogenud pedagoogina peab aga tõdema tõsiasja, et murelastest sirguvad tegusad ja elus edasijõudvad inimesed, kui neid noorukieas maha ei suruta ja hoolivalt - sõbralikult toetatakse ja suunatakse.

Alati on tore endiste õpilastega kohtuda ja oma õpetajat peetakse ikka meeles. Tahaks tänada kogu klassi ja eriti Märt Vooglaidi selle kauni roosikimbu ja ühisürituse toetamise eest.

**Leelo Laus,
toimetaja**

Uhkusega suitsuprii klass!

Sel aastal toimub Eestis juba viiendat korda suitsuprii klassi võistlus. Üllatusega avastasime ka meie, 10 c, et ükski meist ei suitseta. Vastastikkusele aususele ja usaldusele põhinedes otsustasime koos klassijuhatajaga võistlusel osaleda.

Ühiselt allkirjastasime nn „klassi lepingu“, millega igaüks lubas olla suitsuprii vähemalt võistluse perioodil. Samuti ka direktori nõusolek käes, saime alustada võistlemist, mis kestab 6 kuud- 16. oktoober. 2006 - 16. aprill. 2007. Võistlus on avalik ning meie nimed võite leida Tervise Arengu Instituudi koduleheküljel www.tai.ee ning www.terviseinfo.ee.

12C oli suitsuprii klass aastal 2003. Foto: Gert Lutter

Võistluse jooksul peab klass osalema vähemalt ühel õpilastele suunatud tubaka ennetamisega seotud üritusel. Samuti peame osa võtma järgmise aasta veebruaris toimuvast konkursist, mis on korraldatud järgmise aasta võistluse tunnuslause saamiseks. Kõikidel edukalt lõpetanud klassidel on võrd-

ne võimalus loosi tahtel võita võistluse peaaubhind: klassiekskursioon Berliini.

Loodame kõikide põialdele, et õnn naerataks just meile.

Toetame mittesuitsetamist kui elunormi!

**Kettri Leis,
10C klass**

Meie KG

Kuressaare Gümnaasiumi nädalaleht

Peatoimetaja Leelo Laus (Leelo.Laus@oesel.edu.ee)
Korrektoir eesti keele osakond (evropa@oesel.edu.ee)

Avaldamiseks mõeldud materjalid tuleb saata iga nädala reede õhtuks. Hiljem saabunud materjalid avaldatakse järgmise nädala lehes. Materjalid tuleb saata toimetaja või küljendaja e-posti aadressile.

Kuressaare Gümnaasium
kodulehekülj: <http://www.oesel.edu.ee/kg>
e-post: kool@oesel.edu.ee

Küljendaja/kujundaja Gert Lutter (gL@oesel.edu.ee)

Ajalehte toetavad:

Tesman AS

Saaremaa Kaubamaja